

37^{ימות}
2021

הקאמרטה
הישראלית ירושלים
מנהל מוזיקלי: אבנר בירון

04

כלים וקולות

נשף הנשפנים

הקאמרטה הישראלית ירושלים

מנהל מוזיקלי אבנר בירון

נגני התזמורת

כינור ראשון

נטשה שר*
מתן דגן*
כרמלה ליימן***
רומן יוסופוב
מיכאל פביה
ויקטוריה גלמן°

כינור שני

גלינה קוריןץ**
אדוארד רזניק**
הדס פבריקנט***
אומרי צח
מיכאל קונצביץ'
קרן שושני
סמדר שידלובסקי

ויולה

אליאנה לובנברג**
טטיאנה פיין
בוריס רימר
אדוארד שובייב
מרתה סיקורה°

צ'לו

מרינה כץ**
אלכסנדר סילניקוב***
אסתר ולדָרס
יפים אייזנשטד°

קונטרבס

דמיטרי רזנצוויג**
שי פקר

חליל

אסתי רופא**

אבוב

מוקי זוהר**
אורי מירז
אמיר בקמן°

קלרנית

שירה אליסך**

בסון

מאוריצי פאז**
קריסטינוס גריגס

קרן יער

אלון ראובן**
רות ורון
איתמר לשם°

טימפני

קרן כנפימון־זהבי**

*כנר ראשי

**נגן ראשון

***משנה לנגן ראשון

°נגן אורח

פרופ' רות ארנון, נשיאת כבוד

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

רו"ח רענן קופס*
פרופ' אורי קרשון
פרופ' דפנה שוורץ*
ד"ר לאה שמיר־שנאן
ברוך שלו
דב שפיר
*חברי הוועד המנהל

גרשון זוהר
יהודה זיסאפל
רות חשין*
משה מיכלס*
פרופ' מנחם פיש
ד"ר שמואל קבילזי*

פרופ' אבי בן בסט
רו"ח תלמה ברבשיקנולר
פרופ' בני יגור*
אפרת וימן גרשונ*
אילן דה פריס*
פרופ' משה הדני*

עו"ד יאיר גרין*, יו"ר
אבנר אזולאי
יעקב אייזנר*
פרופ' רות ארנון*
פרופ' שלמה בידרמן
ד"ר יורם בלשר*

צוות הניהול

מנהלת שיווק ומדיה חברתית נדיה רז
מנהלת משרד דבי בן צבי
מנהל במה ואלרי אקסיונוב
הנהלת חשבונות שרית יצחקי
עוץ משפטי עו"ד עמי פולמן

מנהל כללי יורם יונגרמן
מנהל אדמיניסטרטיבי מיכאל קונצביץ'
מפיקה שרה טיילור דוד
רכז תוכני מוזיקה ד"ר רון מרחבי
מנהלת מכירות דגן פדר

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים

טל: 02-5020503 | פקס: 02-5020504 | מחלקת מנויים: 01-700-55-2000 | בימים א'-ה' 09:00-17:00

כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com | אימייל: info@jcamerata.com

כתיבת התוכנית בני הנדל עיצוב גרפי חגית מימון

צילום אמנים מיכאל פביה, אביהו קופלביץ', ינאי יחיאל

04

נשף הנשפנים

אבנר בירון מנצח
מוקי זוהר אבוב
שירה אליסף קלרנית
מאורציו פאז בסון
אלון ראובן קרן יער

יאן סיבליוס (1865-1957)
"ואלס עצוב", אופ' 44

מוזיאון תל אביב לאמנות
מוצ"ש, 5.6.21 בשעה 21:00

מכון ויצמן למדע, רחובות,
אודיטוריום מיכאל סלע
יום א', 6.6.21 בשעה 20:00

אלמא מרכז אמנויות, זכרון יעקב
יום ב', 7.6.21 בשעה 20:00

לאוש יאנאצ'ק (1854-1928)
אידיליה לתזמורת כלי קשת

- אנדנטה
- אלגרו
- מודרטו
- אלגרו
- אדג'ו

- טמפו די סקרצו
- מודרטו

ולפנג אמדאוס מוצרט (1756-1791)

סינפוניה קונצ'רטנטה לכלי נשיפה ולתזמורת
במי במול מז'ור, K. 297B

- אלגרו
- אדג'ו

- אנדנטה קון וריאציוני

אבנר בירון / מנהל מוזיקלי ומנצח

מעוף וחדשנות מאפיינים את אבנר בירון, המייסד, המנהל המוזיקלי והמנצח הקבוע של הקאמרטת הישראלית ירושלים. בעבודה שיטתית ויצירתית הקנה לתזמורת יוקרה בארץ ובעולם, והופעותיה תחת שרביטו זוכות לשבחי הביקורת, לאמון המנויים הוותיקים ולהערכתם של מצטרפים חדשים.

זוהי העונה ה-37 של הקאמרטת. מלבד הופעותיה בארץ, הופיעה באולמות מרכזיים בפריס, באמסטרדם, בברלין, בלוצרן, בבאזל, בז'נבה, במדריד, בניו יורק, בווינינגטון, בלוס אנג'לס, בשיקגו, באלסקה, בבייג'ין, בשנחאי, בטביליסי, בירוואן, בסידני, במלבורן, בבנגקוק ובוורשה.

מובן כי עמוד התווך של רפרטואר הקאמרטת הישראלית בנוי מנכסי צאן הברזל של המוזיקה הקלאסית לדורותיה ולסגנונותיה. עם זה, בעת תכנוני הרפרטואר השנתיים, אבנר בירון בוחר לשלב לצד יצירות אהובות של יוצרים בעלי שם גם יצירות מסקרנות מן המוזיקה העולמית שאין מרבית להשמיע באולמי הקונצרטים ולהזמין בעבור התזמורת יצירות חדשות ממלחינים ישראלים.

את הקריירה המוזיקלית שלו החל אבנר בירון כחלילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית ובתזמורת הקאמרית הישראלית. לפני כן למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית והשתלם בניצוח באקדמיה למוזיקה בווינה ובמוצרטאום של זלצבורג. גישתו למוזיקה ולאינטרפרטציה

מושפעת מהשכלתו הרחבה במוזיקה ובמדע. כחלילן הירבה להופיע בהרכבים קאמרליים וברסיטלים, וניהל כיתות אמן רבות משתתפים בארץ ובעולם.

כמתנך העמיד דורות של חלילנים ושל מורים לחליל. הוא הקים בזמנו את "אנסמבל סולני הגליל", הרכב וירטואוזי שזכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר. אבנר בירון ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הסימפונית ירושלים רשות השידור, התזמורת הסימפונית חיפה והסימפוניה באר שבע, והוא מזמן לנצח על תזמורות ברחבי העולם. כמו כן כיהן כמנהל המוזיקלי של פסטיבלים, ביניהם "אבו גוש" ו"ימי מוסיקה וטבע בגליל".

ב-1994 החל בירון לכהן כראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות של כהונתו הצעיד את האקדמיה להישגים מרשימים: הוא יזם את פתיחתה של מחלקה למוזיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רבת-חומית. בירון נבחר לכהן כחבר הוועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוזיקה באירופה (AEC).

בשנת 2005 זכה בפרס שרת החינוך על מצוינות ותרומה אמנותית רבת-שנים בתחום המוזיקה בארץ, ובשנת 2013 העניק לו משרד התרבות והספורט פרס ע"ש אריק איינשטיין ליוצרים שתרמו להתפתחות התרבות הישראלית לדורותיה.

מוקי זוהר / אבוב

מוקי זוהר, יליד תל אביב, הוא אבובן ראשי וסולן של הקאמרטה הישראלית ירושלים משנת 2000. הוא החל את לימודיו אצל סמדר שזר, אחר כך למד אצל עמנואל אָבּוּל (Abbühl) ברוטרדם ותואר ראשון בביצוע השלים באקדמיה למוזיקה באמסטרדם בהדרכתו של יאן סְפּרוּנְק.

הוא קיבל תואר שני מאוניברסיטת מינסוטה שבארצות הברית, שם למד אצל בֵּיזֶל רֵיב. כמו כן השתלם אצל מוריס בּוּרְג, לוֹתֶר קוֹך, דאגלס בּוּיֵד, ז'אק טֵיס ודיוויד ווֹלְטֶר. לאורך

כל שנות לימודיו זכה במלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל.

מוקי השתתף בפסטיבלים בישראל, באירופה ובארצות הברית, ובהם פסטיבל טנגלווד, שם הופיע עם התזמורת הסימפונית של בוסטון בניצוחו של סייג'י אוזאווה. הוא היה סולן עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוח מהטה והשתתף בהרכבים קאמריים, ובהם טריו "אראטו" והאנסמבל הישראלי החדש. הוא מנגן באבוב שברכישתו סייעה קרן התרבות אמריקה-ישראל.

שירה אליסף / קלרנית

שירה אליסף היא הקלרניתית הראשית של הקאמרטה הישראלית ירושלים משנת 2019. היא החלה בלימודיה בהדרכת הקלרניתן איליה שוורץ. בשירותה הצבאי שימשה קלרניתית ראשונה בתזמורת צה"ל. את לימודיה בבית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן־מהטה השלימה בהדרכת יבגני יהודין ורון זלקה. במשך שלוש שנים ברציפות זכתה בפרסים בתחרויות הבית־ספריות בנגינת סולו, ובשנים 2007-1999 זכתה במלגות קרן התרבות אמריקה־ישראל.

לאחר תום לימודיה, התמנתה לקלרניתית ראשונה בסינפוניטה הישראלית באר שבע.

מלבד זה השתתפה - כקלרניתית ראשונה וכנגנית קלרנית פיקולו - בסירי התזמורת הפילהרמונית הישראלית תחת שרביטו של מאסטר זובין מהטה והופיעה כסולנית עם התזמורת הקאמרית הישראלית ועם תזמורת בית הספר למוזיקה בוכמן־מהטה.

שירה מרבה לנגן גם מוזיקה קאמרית והשתתפה בהקלטות רבות ברדיו ובטלוויזיה החינוכית.

מאוריצייו פאז / בסון

מאוריצייו פאז, נגן הבסון הראשי של הקאמרטה מ-1998, הוא גם ראש המחלקה לכלי נשיפה ונקישה באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים וחבר בסגל ההוראה של בית הספר הגבוה למוזיקה בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב.

פאז הופיע כסולן עם תזמורת ישראליות ובהן הפילהרמונית הישראלית וכן הפילהרמונית של בוגוטה ובלגרד והתזמורת הלאומית של קוסטה ריקה. הוא ניגן תחת שרביטיהם של בירון, מהטה, אבדו, גרניב,

מאָזל ויואל לוי. במוזיקה קאמרית הופיע לצד דניאל בארנבוים, הרמן באומן, מוריס בורג, גיא בראונשטיין, גארי הופמן, קלאוס טונמן, רוברט לוין, שלמה מינץ, עמנואל פהו, קרל־היינץ שטפנס וברונו שניידר.

מאוריצייו פאז הופיע ב"פסטיבל ישראל" ובפסטיבלים רבים אחרים בארץ וכן בפסטיבלי שלזוויג־הולשטיין, רולנדס־אק, פוסטדס ודבוס. הוא זכה בפרס פרנסואה שפירא ב-1988, בפרס שרת התרבות ע"ש בנימיני ב-2004 ובמלגות קרן התרבות אמריקה־ישראל.

אלון ראובן / קרן יער

אלון ראובן החל ללמוד נגינה בקרן יער בגיל 10 אצל יעקב קלינג, וכעבור שנתיים הופיע כסולן עם תזמורות ובשידורי רדיו וטלוויזיה. בעת לימודיו אצל דיויד ג'ולי בבית הספר הגבוה למוזיקה של מנהטן, ייסד אנסמבל קאמרי ב-International House הניו יורקי. בהמשך השתלם אצל פרופ' פרידריך אדם באקדמיה ע"ש ליסט בבודפשט, ובשובו ארצה נתמנה לנגן הקרן הראשי של הקאמרית הקיבוצית ואחר כך של הקאמרטה הישראלית ירושלים.

לחם חוקו הוא מוזיקה קלאסית ובארוקית, אך פה ושם הוא מנגן גם בכלים עתיקים. הוא הופיע ב"ימי מוצרט באַלמָא" עם הפרויקט הקאמרי הישראלי והוא חובר לאנסמבלים "מיתר", "המאה ה-21" ו"בארוקדה". אלון מעביר כיתות אומן ומנחה קבוצת קרן יער של הפילהרמונית הצעירה ושל תזמורת הנוער הלאומית.

ב-2010 יצא לאור התקליטור Horn Quest, שבו הוא מנגן עם הסופרן קרן הדר ועם הפסנתרן יוני פרחי.

הלאומי של פינלנד, פעל סיבליוס רבות גם מחוץ לארצו והיה למופת של משלב לאומיות עם מודרניות. בשלושת עשורי חייו האחרונים לא נסע עוד וכוח יצירתו פחת. אז היה ל"מר פינלנד" ומשלחות מעריצים עלו אליו לרגל. לקראת יום הולדתו התשעים נחתו בפינלנד הפילהרמונית של פילדלפיה עם יוג'ין אורמנדי והפילהרמונית המלכותית הבריטית עם סר תומאס ביצ'ס לנגן את יצירותיו באולמות שונים בהלסינקי.

את הוואלס שלפנינו כתב סיבליוס בדצמבר 1903 כמוזיקת ליווי למחזה "המוות" (Kuolema) של גיסו, המחזאי אַרְוִיד יֶרְנֶפְלֶד, אך במהרה קנה לו הוואלס מקום בזכות עצמו. עם היפרדותו מן המחזה זכה גם בשינוי שם - מ"טמפו של ואלס" ל"ואלס עצוב". המחול החד־פרקי מתחיל בפיציקטי של כלי הקשת, ובהתחלף פריטת האצבעות במשיכות קשת, נוצר מעין אפקט של אנוחות. רק לקראת אמצע היצירה מצטרפים לכלי הקשת גם החליל, הקלרנית והקרנות. הדינמיקה משתנה, אך התוגה נותרת. כדי שנבין ממה התוגה נובעת, הנה קטע העלילה שהוואלס מלווה: גיבור המחזה יושב ליד מיטת אימו הגוססת. היא מספרת לו כי חלמה חלום, ואת חלומה משרטטים במרחב רקדני המחזה לצלילי הוואלס. בנשף החלום מחוללים מקיפים אותה, והיא מצטרפת אליהם ומתאמצת לרתק אליה את מבטיהם, אך נותרת בלתי נראית. או אז היא שוקעת אל יצועה נטולת כוחות, ואחרי מאמץ נוסף לצאת במחול פראי, נקישה בדלת ובפתח... המוות. כפי שרמזנו לעיל, הביוגרף של סיבליוס, סָסִיל גְרִי, טוען שבעת לימודיו בווינה התאהב סיבליוס בוואלסים של השטראוסים, וכי ואלס זה הוא מחווה להם.

*הנקרא כיום "אקדמיית סיבליוס".

לעם הפיני היה סיבליוס חלוץ רומנטי־לאומי, כגריג לנורבגים, דבוז'אק ויאנצ'ק לצ'כים וברטוק וקודאי להונגרים. ביצירותיו נמצא אלמנטים מושפעי פולקלור ובוני זהות. בכך המשיך מהלך שהחל בו כחצי מאה לפניו הפולקלוריסט הפיני אליאס לֶנְרוֹט (Lönnerrot), מחברם של האפוסים "קְלוֹרָה" ו"קֶנְטֶלְטֶר".

סיבליוס, יליד העיר הַמְנְלִינָה, גדל במשפחה דוברת שבדית, אך בבית הספר אימץ אל ליבו את לשון מכורתו ואת תרבותה. ב-1885 החל ללמוד משפטים באוניברסיטת הלסינקי, ומשחש כי לבו נוהה אחר המוזיקה, עבר ללמוד במכון הלסינקי למוזיקה* שהקים זה עתה פרופ' מרטין וְגְלִיוֹס, חניך ברלין. בהשראת מורו נסע יאן להשתלם בברלין, וכעבור שנתיים המשיך לווינה (ספוויר: שם התאהב בוולסים של שטראוס האב והבן, שכאן נמצא להם הד). עם שובו הביתה ב-1891, עסק בהוראת מוזיקה באוניברסיטה, נשא את אֵינֶוֹ, אֶם שש בנותיו, ומשזכה במלגה ממשלתית, פינה זמנו להלחנה.

יצירותיו הידועות ביותר של סיבליוס הן הפואמה הסימפונית "פֵינְלַנְדִיָה", הקונצ'רטו לכינור ברה מינור, "סוויטת קְרֶלִיָה" ושלוש יצירות בהשראת האפוס "קְלוֹרָה": הסוויטה "קוֹלְרוֹו" ושתי הפואמות הסימפוניות "הברבור מטואוֹנְלָה" ו"טְפִיוֹלָה". עוד יצאו תחת ידו שבע סימפוניות, האופרה "העלמה במגדל", מוזיקה לפסנתר, שירים לקול ולפסנתר, יצירות למקהלה ומוזיקה קאמרית.

בין המלחינים שהשפיעו על סיבליוס היה וגנר (בעיקר בראשית דרכו, אחר כך כינה את הסימפוניות שלו "נפוחות וולגאריות"), ברוקנר, צ'ייקובסקי, גריג ובוזוני. על אף (ואולי בשל) המוניטין שצבר כמלחין

הסרנדה לכלי קשת במי מז'ור של דבוז'אק, שעליה ניצח יאנאצ'ק רק שנה לפני חיבור האידיליה שלו. לא ייפלא שהמנטור הנכבד הוזמן לבכורת האידיליה בדצמבר 1878 ורווה נחת מן המלחין הצ'כי המוכשר ההולך בעקבותיו.

האנדנטה הפותח עשוי מבנה ABA: נימתו עצובה בקצוות ומתרוונת באמצע. משקל משולש מעניק לפרק השני, **אלגרו**, דלגנות מזורקאית נמרצת ופה ושם הוא מחקה את קריאותיה של קוקייה מורבית. הפרק השלישי, **מודרטו**, מתחיל כקינה ב-5/4, הופך למחול מנחם ב-3/4 ונרגע לידי מז'וריות קורנת ושקטה בסיום. **האלגרו** המרכזי מתלבט בין נמרצות תקיפה לרכות לירית, בין מינור למז'ור. בפרק החמישי, **אדג'ו**, הבנוי אף הוא ABA, מקטע A שירתי-טראגי חובק משני צדדיו מקטע B ריקודי; הריקוד הוא דומקה סלאבית כדומקות שמשלב דבוז'אק. בפרק השישי, שני חלקי **סקרצו** - מנגינה חביבה בקונטרפונקט ובחיקויים - אוגפים טריו משולש-משקל. הפרק המסיים, **מודרטו**, מציג ויכוח סוער בין נמוכי-הצליל לגבוהי-הצליל, עד כי הכול מתאחדים לידי אמירה הרמונית ומרקדת, ממש כהנגנתה של הלשון הצ'כית המלעלית.

אנדנטה / אלגרו / מודרטו / אלגרו / אדג'ו / טמפו די סקרצו וטריו / מודרטו

יאנאצ'ק היה "לייט בלומר", איך נקרא לזה? "מעוכב פריחה". אחד המבקרים כתב עליו: "לו מת בן ששים, היו חורטים על מצבתו 'גדול מלחיני בְּרָנוֹ'". אבל מזל, הוא האריך ימים עוד עשור, והצלחת הבכורה הפרגאית של האופרה שלו ינופה, הניפה אותו אל תודעת העולם ואל הלחנותיו המפורסמות ביותר: היצירה התזמורתית **סינפוניטה**, הרפסודיה **טָרְס בולבה**, המיסה **הגלגוליתית** לטקסט סלאבי כנסייתי, **מחולות (ו) לאכיים**, שתי רביעיות מיתרים והאופרות **קטיה קבנובה** (1921), **שועלה ערמומית קטנה** (1923), **פרשת מקרופולוס** (1925) ו**מבית המתים**, שהוצגה שנתיים אחרי מותו.

יאנאצ'ק, יליד עיירה מורבית קטנטנה, החל את דרכו המוזיקלית כזמר במקהלת מנזר בעיר ברנו. בפראג למד נגינת מקלדות, ולימודי קומפוזיציה וניצוח השלים בלייפיציג ובווינה. בנעוריו התיידד עם דבוז'אק, ובהשפעתו של המנטור הבוגר ממנו בעשור ומעלה, החל להלחין בסגנון רומנטי מסורתי. כעמיתיו ה"מלחינים הלאומיים" באירופה יצא יאנאצ'ק למסעות חקר של פולקלור מכורתו הצ'כוסלובקית, ואת מה שתיעד הירבה להטמיע ביצירותיו. החקר האתנו-מוזיקולוגי סייע לו ביצירת מלודיות מקוריות, כגון באותה אופרה **ינופה** שהזכרנו. יצירות יאנאצ'ק טונאליות, אך זו "מורחבת" תדיר על ידי מודאליות. "אין מוזיקה ללא סולם", אמר פעם, "שיר העם אינו מכיר בקיומה של אטונאליות".

יאנאצ'ק היה מלחין טרי ולא ידוע בזמן השלמת האידיליה שלפנינו, וספוג בהשפעות דבוז'אק. בהאזנה לה אי אפשר שלא להבחין בהשפעות מובהקות מן

אלגרו / אדג'ו / אנדנטה קון וריאציוני

לפני כחודש התפרסם במוסף התרבות והספרות של עיתון "הארץ" שיר של אהרון שבתאי, "מוצרט" שמו, ובו וריאציות על המשפט "בכול יום העולם בוכה על מוצרט". להכללה הפואטית, המותרת למשורר, נוסף טעם שהכותב אולי לא חשב עליו: לולא מת מוצרט, יכלנו לשאול אותו שאלה ישירה: "האם אתה כתבת את סינפוניה קונצ'רטנטה לכלי נשיפה במי במול מז'ור, ואם כן, האם בתזמור הזה?" באין לנו יכולת לברר את העניין עם בעל הדבר עצמו, יהיה המענה לשאלה לעולם לוט בערפל.

הפלונטר מתחיל ב-1778 במנהיים, שם חיפש מוצרט בן ה-22 משרה. מנהיים התגאתה אז בתזמורת משובחת, ומוצרט התאהב במוכשרותם של החלילן, האבובן והבסוניסט. משהתברר לו שהשלושה בדרכם לפריס להופיע עם נגן קרן רב־מוניטין, החליט להצטרף, אולי דבר־מה "יוצא מזה". ואמנם, אחרי הגיעו לפריס, כתב לאביו שהוא עומד להלחין סינפוניה קונצ'רטנטה בעבור הקבוצה בהזמנת ז'וזף לָגְרוֹ, מנהל "הקונסֶר סְפִירִטוּאָל"*. הקונצרט היה אמור להתקיים ב-12 באפריל 1778, ומוצרט שייגר את התווים לָגְרוֹ, לשם העתקתם מבעוד מועד. אלא מאי? התווים לא הועתקו ולא חזרו לשולחם, ובקונצרט ניגנו סולניי האהובים סינפוניה קונצ'רטנטה של אחד ג'וזפה קֶמְבִּינִי, איטלקי פריסאי. בתחושת נבגדות וזעף כתב מוצרט לאביו שלא יקשה עליו לשחזר את היצירה בשובו לזלצבורג, אלא ששחזר כזה לא נמצא מעולם.

מה כן נמצא? ב-1869, כשמונים שנה אחרי מות מוצרט, מצא הביוגרף אוטו יאן סינפוניה קונצ'רטנטה "של מוצרט" (התווים

אינם בכתב ידו) שסולניה אבוב, קלרנית, בסון וקרן, ולא ההרכב שהבטיח מוצרט לאביו. חוקרים רבים שיברו קולמוסיהם סביב שורת תמיהות: כיצד השתנה התזמור? מי יצר את השכתוב? מתי? הפסנתרן וחוקר מוצרט המובהק רוברט לוין, הקדיש לסוגייה ספר בן 500 עמודים, ובו הוא ממשיך, כרבים מקודמיו, לפקפק באותנטיות החלקים שבנגינת התזמורת, אך עומד על כך שתפקידי ארבעת הסולנים הם מוצרט שבמוצרט: קולו ההבעתי־חודר של האבוב, שיטוטה הגמיש של הקלרנית על מנעד צלילים רחב, הרפקתאותיה המבריקות של הקרן באוקטבתה הגבוהה והרב־תפקודיות של הבסון כמזמר מנגינה בסית או טנורית.

שלושת הפרקים כתובים בסולם אחד, מי במול מז'ור. **בפרק הראשון**, בצורת הסונטה, שלושה מיצגים, אחד של התזמורת ושניים של הסולנים. לקראת סופו יש קדנצת סולנים מוכתבת. **בפרק השני**, האטי, נושאים נמסרים בין הסולנים לתזמורת. **בפרק השלישי** מוצג נושא המתגלגל לידי עשר וריאציות קצרות שהסולנים מנחילים לאנסמבל. הווריאציות צוהלות למדי, ובשמינית יש אפילו סממני יודל טירולי. העשירית בולמת לפתע לידי אדג'ו, רק כדי לאגור תנופה לקראת מנגינת ציד מסיימת עליזה ומסתחררת אך גם רגשנית ומהורהרת. הוא צודק שבתאי: "בכול יום העולם בוכה על מוצרט".

**הקונסֶר סְפִירִטוּאָל, הזנק חדשני שהפיק קונצרטנים למנויים, פעל בפריס מ-1725 ועד 1790, עם בוא המהפכה. ז'וזף לָגְרוֹ היה המנהל האחרון של "הקונסֶר" ודאג להמיר את להיטי המאה ה-17 ביצירות י. כ. באך, מוצרט והמון היידן.

מחול בשניים

אבנר בירון מנצח
דוד רדזינסקי כינור
אורי קם ויולה

רספיגי / אריות ומחולות עתיקים, סוויטה מס' 3
מוצרט / סינפוניה קונצ'רטנטה לכינור ולוויולה
במי במול מז'ור, ק' 364
סטרווינסקי / הסוויטה "פולצ'ינלה"

מוזיאון תל אביב לאמנות
יום ו' 25.6.21 בשעה 14:00
מוצ"ש, 26.6.21 בשעה 21:00
מכון ויצמן למדע, רחובות
אודיטוריום מיכאל סלע
יום א', 27.6.21 בשעה 20:00
תיאטרון ירושלים
יום ג', 29.6.21 בשעה 20:00
אלמא מרכז אמנויות, זכרון יעקב
יום ד', 30.6.21 בשעה 20:00

04

WALTZ AND WINDS

Avner Biron conductor
Muki Zohar oboe
Shira Eliassaf clarinet
Mauricio Paez bassoon
Alon Reuven French horn

Jean Sibelius (1865-1957)
Valse triste, op. 44

Leoš Janáček (1854-1928)
Idyla (Idyll) for string orchestra

I. Andante
II. Allegro
III. Moderato
IV. Allegro
V. Adagio
VI. Tempo di Scherzo
VII. Moderato

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)
Sinfonia Concertante
for winds and orchestra
in E-flat Major K. 297b
I. Allegro
II. Adagio
III. Andante con variazioni

Tel Aviv Museum of Art
Saturday, 5.6.21 at 29:00

Weizmann Institute, Rehovot
Michael Sela Auditorium
Sunday, 6.6.21 at 20:00

Elma Arts Center, Zichron Yaakov
Monday, 7.6.21 at 20:00

Subject to changes

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM

MUSIC DIRECTOR AVNER BIRON

THE MUSICIANS

1st Violin

Natasha Sher*
Matan Dagan*
Carmela Leiman***
Michael Pavia
Roman Yusupov
Victoria Gelman°

2nd Violin

Galina Korinets**
Eduard Reznik**
Hadas Fabrikant***
Michael Kontsevich
Smadar Schidlowsky
Keren Shoshani
Omri Tzach

Viola

Eliana Lovenberg**
Tatiana Fine
Boris Rimmer
Eduard Shubaev
Marta Sikora°

Cello

Marina Katz**
Alexander Sinelnikov***
Esther Valladares
Efim Aizenshtadt°

Bass

Dmitri Rozenzweig**
Shai Peker

Flute

Esti Rofé**

Oboe

Muki Zohar**
Ori Meiraz
Amir Bakman°

Clarinet

Shira Eliassaf**

Bassoon

Mauricio Paez**
Kristijonas Grigas

French Horn

Alon Reuven**
Ruth Varon
Itamar Leshem°

Timpani

Karen
Phenpimon-Zehavi**

*Concertmaster

**Principal player

***Assistant principal

°Guest musician

BOARD OF DIRECTORS & ASSOCIATION MEMBERS

Prof. Ruth Arnon, Honorary President

Yair Green, Adv.*, Chairman
Jacob Aizner*
Prof. Ruth Arnon*
Avner Azulay
Talma Barabash-Knoller, CPA
Prof. Avi Ben Basat
Prof. Shlomo Biderman
Dr. Yoram Blachar*

Dr. Shmuel Cabilly*
Ruth Cheshin*
Ilan de Vries*
Prof. Menachem Fisch
Prof. Benny Geiger*
Efrat Weiman Gershony*
Prof. Moshe Hadani*
Prof. Uri Karshon

Raanan Kop, CPA*
Moshe Michles*
Prof. Dafna Schwartz*
Dov Shafir
Baruch Shalev
Dr. Lea Shamir-Shinan
Yehuda Zisapel
Gershon Zohar

*Member of the board

ADMINISTRATION

General Director Yoram Youngerman
Administrative Manager Michael Kontsevich
Producer Sarah Taylor David
Music Content Coordinator Dr. Ron Merhavi
Sales Manager Dagan Feder

Media & Marketing Manager Nadia Raz
Office Manager Debbie Ben Zvi
Stage Manager Valery Aksyonov
Accountant Sarit Yitshaki
Legal Advisor Adv. Ami Folman

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem

Tel: +972-2-5020503 | Fax: +972-2-5020504

www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

Program Notes Benny Hendel **Design** Hagit Maimon

04

The InstruVocal Series

WALTZ AND WINDS